

Autonomen Brabant: Hoe dat zo?

Door *Autonomen Brabant*

- Verschenen: 2015
- Bron: Autonomen Brabant, pamflet <http://autonomenbrabant.nl/autonomen-brabant-hoe-dat-zo/>

Deze tekst is verschenen naar aanleiding van de oprichting van Autonomen Brabant waarin ze hun standpunten met betrekking tot een variatie van onderwerpen samenvatten.

Autonomen Brabant: Hoe dat zo?

Om maar meteen met de autonome deur in het huis van kapitaal en autoriteit te vallen: wij willen een andere wereld, en we vechten daar voor. We willen een andere wereld, omdat in deze wereld de winst, de manipulatie en de dwang regeren, met alle ellende van dien. Winstbejag maakt het leven kapot; manipulatie maakt mensen tot dingen; dwang houdt ons in het gareel, geweld zorgt ervoor dat we gehoorzamen, en dat de rijken hun rijkdommen behouden en zelfs uitbreiden – ten koste van ons en ten koste van elkaar, via concurrentie en oorlog.

Het is een wrede en weerzinwekkende manier om een maatschappij te besturen. Het is ook volstrekt onnodig om het zo te doen. Het kan heel anders. Waar nu staatsbestuur, kapitaal en winstbejag ons onmondig en onderworpen houdt, pleiten wij voor staatloos zelfbestuur, een gemeenschapsleven van vrije en gelijkwaardige mensen. Antikapitalistisch en anti-autoritair streven gaan hand in hand.

Mensen zijn beter af als ze hun eigen leven in handen nemen, als ze dat samen doen, en als ze daarbij de planeet en alles wat leeft daarbij met respect behandelen. Persoonlijke autonomie en vrijheid hebben we nodig. Samenwerking en solidariteit hebben we nodig, op basis van gelijkwaardigheid. Waardering voor het leven om ons heen – een leven waarvan we zelf onderdeel zijn en waar we niet zonder kunnen – hebben we nodig. Individuele en collectieve zelfbeschikking in een duurzame wereld waarin andere levende wezens net zoveel bestaansrecht hebben als mensen. Laat dat het uitgangspunt zijn.

Een vrij communisme, een sociaal anarchisme

We accepteren geen opgelegd gezag, geen dwang van bovenaf, geen orders van hogerhand! Onze vrijheidsdrang verdraagt dat niet. Ons vermogen tot samenwerking als gelijken maakt het ook nog eens overbodig om ons te laten commanderen. De staat, met haar leger, politie, geheime dienst, gevangenen en noem maar op – die kan beter verdwijnen. Geen staat betekent ook: geen grenzen tussen staten, vrije migratie. Geen staat betekent ook: geen legers die tegenover elkaar staan, en geen nationalisme, geen ideologie waarmee onze heersers ons binden aan hun staatsgezag alsof machthebbers en machtelozen bij elkaar horen in één hiërarchische gemeenschap. Staat en hiërarchie zien we graag vervangen door zelfbestuur op de plek waar we wonen, werk verrichten, leven. Anarchisme? Ja, zo kun je onze opvattingen noemen als je wilt: een sociaal anarchisme. Maar het gaat niet om het woord. Het gaat om het idee.

We accepteren geen winststreven en geen dwangmatige, opgedrongen groei ten koste van beter en duurzamer! Niet hoeven te werken voor een baas, niet worden afgepoeierd met magere lonen terwijl

directies en aandeelhouders zich grote rijkdommen toeëigenen uit de opbrengst van wat arbeiders maken. Niet alles slopen en verspillen voor de winst en ten koste van leefomgeving, van planten en dieren. Duurzaamheid als doel is wezenlijk. Niet alleen gaan we als mensen kapot als we onze omgeving slopen. We wonen ook met andere dieren op deze wereld, met levende wezens wiens waarde dieper gaat dan enkel het nut dat ze ons opleveren.

In een vrije en solidaire maatschappij doen we dingen omdat we het nut ervan in zien, omdat we ermee in een menselijke behoefte voorzien, omdat we er plezier aan beleven. Over die werkzaamheden besluiten we samen waar ze ons samen aan gaan. Kapitalisme en alle vormen van klassenoverheersing willen we kwijt, privébezit als basis voor verrijking eveneens. In de plaats ervan: samen beslissen over wat we vervaardigen, zoals we ook over de hulpbronnen gezamenlijk beschikken. Wat we maken, delen we, zoals we ook kunnen meedelen in wat anderen maken. Communisme? Ja, zo kun je ons streven noemen als je wilt: een vrij communisme. Maar het gaat niet om het woord. Het gaat om het idee.

Gelijkwaardigheid en solidariteit

De staat en haar dwang, het kapitaal en haar uitbuiting – het zijn twee handen op één buik. Ze moeten allebei weg, net als iedere opgelegde hiërarchische structuur. Om ruimte te maken voor een samenleving van duurzaamheid, vrijheid, solidariteit en gelijkwaardigheid. Die gelijkwaardigheid is fundamenteel.

Waar witte mensen boven zwarte mensen staan, heerst onrecht. Waar mannen boven vrouwen staan heerst onrecht. Waar hetero's staan boven lesbische vrouwen, homoseksuele mannen, biseksuele vrouwen en mannen, transgenders en iedereen die niet in wat voor vakje dan ook past, daar heerst onrecht. Patriarchale en racistische systemen moeten naar de sloop, we bestrijden de opvattingen die deze systemen en de bijbehorende vormen van ongelijkheid en onderdrukking ondersteunen en ook nog eens mensen tegen elkaar opzetten die beter af zijn als ze zich verenigen tegen kapitaal en staat. Erkenning van gelijkwaardigheid is nodig voor een eerlijke solidariteit. Zo niet, dan blijven we steken in liefdadigheid.

Autonomie in de vrijheidsstrijd

Een wereld van vrijheid, solidariteit en gelijkwaardigheid vergt strijd. De staat verdwijnt niet op verzoek via een petitie. Machthebbers laten zich niet via verkiezingen wegstemmen. Directies, aandeelhouders, topfunctionarissen van het kapitaal: ze laten zich niet weglobbyen, en als er al eens eentje vertrekt, komt er een soortgenoot voor terug en verandert er wezenlijk nog niets. De macht gooien we om langs andere weg, en een veelheid van middelen staan de strijd ten dienste. Actie op straat, in bedrijven en instellingen. Demonstraties, stakingen, sit-ins, blokkade- en bezettingsacties maar ook verspreiding van posters, stickers en publicaties. Kraakacties, sabotage, rellen en tegelijk het vormen en verdedigen van vrije leefvormen en gemeenschappen. Het maakt allemaal deel uit van de sociale strijd tegen de gevestigde staat, kapitaal en hiërarchische autoriteit.

In die strijd staan we voor autonomie. Onze persoonlijke autonomie, om als vrij mens te kunnen leven, in en vanuit het hier en nu. Onze sociale autonomie, omdat de strijd maar beter onafhankelijk van partijpolitiek, gevestigde vakbeweging en alle andere soortgelijke organisaties van wereldverbeteraars binnen gevestigde kaders kan blijven. Met wie we ook tijdelijk samenwerken voor concrete doelen: altijd als zelfstandige kracht, altijd ongebonden en met onze handen vrij. De strijd die werkelijk perspectief biedt op bevrijding, is deze autonome vrijheidsstrijd. En ja, we zijn nu eenmaal actief in Brabant. Dus vandaar: Autonomen Brabant.

From:

<http://anarchisme.nl/> - **Anarchisme.nl**

Permanent link:

http://anarchisme.nl/namespace/autonomen_brabant_hoe_dat_zo?rev=1489105888

Last update: **16/10/19 09:41**